

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันประเทศไทยได้ให้ความสำคัญในด้านการศึกษามาโดยได้จัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ในหมวด 6 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 และมาตรา 24 เน้นการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามความถนัดเต็มศักยภาพโดยฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการจากประสบการณ์จริงให้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนต้องมีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้สนองความต้องการของผู้เรียนรายบุคคลได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

พันธกิจหลักของผู้สอนระดับอุดมศึกษานั้นมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนการทำวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งนี้อาจารย์ที่สอนส่วนใหญ่ที่สอนในระดับอุดมศึกษาสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาต่างๆไม่ว่าจะเป็นอาจารย์สาขาทางด้านนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งสาขาเหล่านี้ไม่ได้ศึกษาในเรื่องของการเรียนการสอนมาโดยตรงเหมือนอย่าง ทางด้านครุศาสตร์ และด้านศึกษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยตรง ทำให้อาจเกิดปัญหาในเรื่องของทักษะต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเทคนิค และวิธีการสอนต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 สถานศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาสื่อการสอนและนวัตกรรมต่างๆที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคม หลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เป็นรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ของหลักสูตรระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ซึ่งได้กำหนดให้เป็นวิชาที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ โดยได้แบ่งเนื้อหาการเรียนการสอนไว้เป็น 8 บทเรียนในแต่ละบทเรียนใช้เวลาในการเรียนการสอนประมาณ 2 สัปดาห์วัตถุประสงค์ของรายวิชามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องพื้นฐานทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ความสำคัญระหว่างกฎหมายชีวิตและสังคม ซึ่งปัจจุบันนี้ รายวิชาดังกล่าวมีนักศึกษาในระดับปริญญาตรีในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และนักศึกษาจากคณะฯ อื่นๆในทุกชั้นปีได้ให้ความสนใจเลือกเรียนในรายวิชาดังกล่าวเป็นอย่างมาก และในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ ยังพบประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากนักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของรายวิชานี้ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ และมีนักศึกษากันจำนวนมากที่ลงทะเบียนเรียนที่ไม่ได้เรียนสาขาวิชานิติศาสตร์จึงทำให้มีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหา

ตลอดจนปัจจัยอื่นๆไม่ว่าจะเป็นสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน ความพร้อมของเนื้อหา และหลักสูตร และปัญหานักศึกษาเข้าเรียนสาย เข้าเรียนน้อย และมีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ ซึ่งผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนตลอดจนสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคม เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนยิ่งขึ้นตลอดจนได้มีการพัฒนาปรับปรุงในรายวิชาดังกล่าวต่อไป เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าว เพื่อจะได้นำผลการวิจัยที่เกิดขึ้นไปพัฒนารายวิชาดังกล่าวต่อไป และยังจะได้เป็นแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาดังกล่าวให้ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา กฎหมายกับชีวิตและสังคม มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ในด้านการจัดการเรียนการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านเทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคม ในด้านการจัดการเรียนการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านเทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคมเพื่อนำปรับปรุงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

ขอบเขตของการวิจัย

วิธีการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งเป็นกระบวนการเสาะแสวงหาความรู้เพื่อตอบคำถาม หรือ ปัญหาที่มีอยู่อย่างเป็นระบบ และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน โดยมีการกำหนดคำถามวิจัยซึ่งอาจได้มาจากการศึกษาเอกสารและ/หรือประสบการณ์ตรง มีการวางแผนการวิจัย หรือเขียนโครงการวิจัย สร้างเครื่องมือเพื่อรวบรวมข้อมูลในการวิจัย รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและเขียนรายงานการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชากฎหมาย กับชีวิตและสังคม ภาคเรียนที่ 1/59, 2/59 ปีการศึกษา 2559 และภาคเรียนที่ 1/60, 2/60 จำนวนทั้งสิ้น 1,000 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ในประเด็น

ด้านการจัดการเรียนการสอนและเทคนิคการสอน

ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน

ด้านเทคโนโลยีและสื่อการสอน

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

ด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาวิจัย เรื่องความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มีระยะเวลาในการศึกษาวิจัย 1 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2561

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ความพึงพอใจของนักศึกษา หมายถึง ความรู้สึกชอบ-ไม่ชอบของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน โดยใช้แบบสอบถาม ในรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคม ในภาคเรียนที่ 1/2559 และภาคเรียนที่ 2/2559 มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Likert rating scale)

2. การจัดการเรียนการสอนและเทคนิคการสอน หมายถึง การปฏิบัติการสอนของอาจารย์ ในรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคมตามแผนการสอน เทคนิคการสอน/วิธีสอน การใช้สื่อประกอบการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3. บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะท่าทางที่แสดงออกมาของอาจารย์ผู้สอนรายวิชา กฎหมายกับชีวิตและสังคมและสามารถแสดงออกมาได้ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และความรู้สึกนึกคิดที่สะท้อนออกมาให้ผู้อื่นเห็นและเกิดความประทับใจ

4. การวัดและการประเมินผลการเรียน หมายถึง กระบวนการตรวจสอบเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวเลข หรือ สัญลักษณ์ ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะ หรือคุณภาพของสิ่งที่วัด โดยใช้เครื่องมือ

5. สภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาและความพร้อมของอุปกรณ์ที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนและสภาพบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

วัดผลที่มี ประสิทธิภาพ และวินิจัยตัดสิน ลงสรุปคุณค่าเพื่อพิจารณาตัดสินใจที่ได้จากการวัดผลอย่าง มี กฎเกณฑ์ และมีคุณธรรม

6. เทคนิคการสอน หมายถึง กลวิธีต่างๆที่ใช้เสริมกระบวนการสอน ขั้นตอน วิธีการสอน เพื่อช่วยให้ กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการสอน มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้นของอาจารย์ผู้สอน ในรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคม

7. เทคโนโลยีและสื่อการสอน หมายถึง เทคโนโลยีที่อาจารย์ผู้สอนนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคม เช่นเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์การเรียนการสอนอื่นที่มีความทันสมัย

8. รายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคม หมายถึง รายวิชาในหมวดวิชาชีพศึกษาทั่วไปของหลักสูตรระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ซึ่งได้กำหนดให้เป็นวิชาที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ โดยได้แบ่งเนื้อหาการเรียนการสอนไว้เป็น 8 บทเรียนในแต่ละบทเรียนใช้เวลาในการเรียนการสอนประมาณ 2 สัปดาห์วัตถุประสงค์ของรายวิชามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องพื้นฐานทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ความสำคัญระหว่างกฎหมายชีวิตและสังคม

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบถึงความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคม ในด้านการจัดการเรียนการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านและเทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน

2. ได้ทราบถึงสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคม ในด้านการจัดการเรียนการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านเทคโนโลยีและสื่อการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน และด้านสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน

3. ได้ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนรายวิชากฎหมายกับชีวิตและสังคมเพื่อนำปรับปรุงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน